Далеко десь у теплих-теплих снах
я поміж трав у дідових чоботях…
І сонця до землі відчутний дотик,
і вечір матіолами пропах.

А я ще хочу встигнути на шлях,
бо дід конем вертатиме з роботи.
Я хочу з ним заїхать у ворота,
його картуз повісити на цвях.

Я прокидаюсь, я кудись біжу…
дим заводський нагадує іржу,
коли до сонця піднімаю очі.

Як страшно: я все менше й менше хочу,
але мені все більше й більше треба.
Чого ж іще, крім сонця, трав і неба?

1981